У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. СЕРЕДА, 6-го ТРАВНЯ 1970 Ч. 80. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 6, 1970 No. 80. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 5 травня 1970

В АМЕРИЦІ

ПІСЛЯ ОПУБЛІКУВАННЯ ПРОТОКОЛІВ із переслухання свідків в справі трагедії Мері Джо Копечні, яка втонула в ставі в авті, що ним керував сенатор демократ Едвард Кеннеді 18-19 липня 1969 р., знову заактуалізувалася справа кандидатури Кеннеді в найближчих виборах. Сенатор Едвард М. Кеннеді заявив ще раз, що він в 1970 році старатиметься про перевибір на сенатора ЗСА, але він знов рішуче заявив, що не буде старатися здобути номінацію на кандидата на президента в 1972-му році. Кеннеді сказав, що не буде старатися про номінацію і не прийме номінації навіть тоді, коли б йому її давали без виборчої кампанії.

ОПИТУВАННЯ ВИЯВЛЯЮТЬ, ЩО БІЛЬШІСТЬ американців у відношенні як 2 до 1-го підтримують президента Ніксона вислати американських вояків на допомогу Камбоджі в боротьбі проти північнов'єтнамських комуністів. Колюмбія Бродкастінг Систем в своїх опитуваннях ствердила, що дві треті опитуваних підтримують Ніксона, і тільки одна третя „ні". Переведені опитування агенцією д-ра Геллупа показують, що більшість американців є за те, щоб ЗСА допомагали Камбоджі тільки зброєю і воєнним матеріялом, але не людьми.

НА ПОЧАТКУ ТРАВНЯ Ц. Р. минув один рік з того часу, як негритянський провідник Джеймс Формен виступив в одній із нюйорських протестантських церков під час Богослуження та відчитав публічно домагання, щоб американські Церкви й Синагоги заплатили відшкодування неграм за те, що їх так довго тут переслідували. Досі мало релігійних громад погодилися заплатити ці „репарації" муринам, які одначе не зрезигнували зі своїх домагань. Досі негритянський провід дістав коштом цих „репарацій" коло 200,000 долярів. Методистська Церква погодується скласти по два мільйони долярів в роках 1971 і 1972 для Комісії в релігійних справах, які то гроші мали б бути зужиті на релігійні потреби негрів.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ МЕЛВІН Р. ЛЕРД заявив в інтерв'ю з представником журналу „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт", що Конгрес напевно продовжить закон про обов'язок військової служби на два дальші роки після 1-го липня 1971-го року. Лерд гадає, що важко передбачити, коли число добровольців буде таке велике, що не треба буде покликувати рекрутів. Це залежить від таких факторів: успішна „в'єтнамізація" війни в Азії, зменшення числа збройних сил ЗСА і збільшення числа добровольців внаслідок збільшення платні. Найважнішою умовою є те, щоб скінчилася війна, бо під час миру буде доволі добровольців.

У СВІТІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ У ТАНТ ПРОМОВЛЯВ в минулу неділю перед 750 жінками з організації „Ліга жіночих виборців" в Ню Йорку й після того прийняв журналістів. Він висловив острах, що розвиток подій у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі погрожує поширенням війни в Південній Азії і що тому він виступить з мировою ініціятивою, але не знає, як приймуть її заінтересовані сторони. Бритійський амбасадор в ОН лорд Карадон заявив, що найбільша трудність для полагодження цієї проблеми на терені ОН у тому, що розв'язка залежить від двох суперпотуг, ЗСА і СССР.

ЙОРДАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУССЕЙН СКАРЖИВСЯ в записаному на стрічку в Аммані інтерв'ю, призначеному для Американ Бродкестінг Компані, що ЗСА залишили Йорданію на льоді, відмовивши їй доставу зброї, чим примушують її звернутися до СССР. Гуссейн твердить, що односторонна підтримка Ізраїлю Америкою загострює ситуацію на Близькому Сході й погрожує довести до війни між ЗСА і Совєтським Союзом.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬО І НІМЕЧЧИНИ ВІЛЛІ БРАНДТ СТРІНЕТЬСЯ з прем'єром комуністичної Східньої Німеччини Віллі Стофом вдруге 21 цього місяця. Він заявив, що запропонує цє третю таку безпосередню зустріч та що пропонуватиме східньо - німецьким комуністам створення постійної мішаної Комісії для студій взаємин між двома частинами поділеної Німеччини і шукання реальних можливостей, як їх поправити.

У ГРЕЦІЇ ВІДЗНАЧУВАНО третю річницю тамошнього правого режиму. Ввесь уряд взяв участь у Богослужбі в православному соборі в Атенах. У промові до народу через радіо - телевізійну сіть — прем'єр Георгій Пападопульос знову підкреслив, що чужі держави не мають права втручатися до внутрішніх відносин у Греції і що уряд не змінить своєї політики під натиском з-зовні.

У МОСКВІ ПОМЕРЛА на 76 році дружина колишнього прем'єра і міністра закордонних справ Вячеслава Молотова, Павлина Жемчужіна Молотов. Вона була також „старою большевичкою", комуністкою з-перед 1917 року. У 1934 році отримала „орден Леніна" і в 1938 р. стала комісаром (міністром) рибальських справ, але в 1941 році, бувши жидівського роду, стала жертвою антисемїської нагінки: її позбавили становища „кандидата на члена ЦК" партії, арештували й заслали на Сибір, звідкіля вона вернулася аж у 1953 році, після смерти Сталіна.

Загальні збори Української Студентської Громади в Ню Йорку

Ню Йорк (М.Р.М.) — В п'ятницю 1 травня тут в Лоб Стюдент Сентер відбулися Загальні Збори Української Студентської Громади Ню Йорку. В зборах взяло участь 170 членів Громади. У висліді голосування, на голову Громади обрано Олега Ільницького, який здобув 79 голосів. Предсідником зборів був Володимир Ілаїв. За уступаючу управу звіт звітувала — голова Юрій Савицький і скарбник Володимир Касіян. Темою гарячої дискусії була справа права голосу нових членів, які оформили своє членство два дні перед виборами, незалежно від рішення ширших сходин студентів, які винесли ухвалу, що право голосу на загальних зборах мають лише члени, які вписалися до Громади до 5 квітня ц. р. Новообраний голова Олег Ільницький, дякуючи за довір'я, закликав всіх членів до співпраці і висловив надію, що всі студенти, незалежно від того, на яку лисіту вони голосували, будуть спільно і дружньо працювати для добра Української Студентської Громади. До нової управи, крім О. Ільницького, увійшли: Андрій Ренер, Марія Чупа, Марійка Савчак, Марія Р. Мотиль, Петро Хома, Юрій Демидович, Наталка Гузар і Христя Чорна.

Ліберальні кола посилюють кампанію проти Ніксона у зв'язку з війною

Вашингтон. — Сенатська Комісія для закордонних справ під головуванням Дж. В. Фулбрайта розпочала дебати над звітом про резолюцію, яка відкликує так звану Тонкінську резолюцію, яка уповноважувала през. Джансона „вжити всіх заходів задля забезпечення американських військ" у В'єтнамі. На ту резолюцію през Л. Б. Джансон покликувався, як на згоду на В'єтнамську війну. В ході дебат ліберальні сенатори закидали президентові Ніксонові, що він знехтував конституційну постанову, що Сенат мусить дати свою згоду на кожну війну. З Білого Дому негайно заперечено цьому, підкресленням, що през. Ніксон, виславши війська до Камбоджі, діяв тільки, як головний командувач збройних сил задля більшого забезпечення військ у Південному В'єтнамі. 37 президентів різних коледжів і університетів надіслали Президентові листа, в якому стверджують існування зворушень на терені їх високих шкіл, спричинені ніби збройною інтервенцією в Камбоджі, та звертають увагу на небезпеку „відчужування" студентських мас. Підписані на тому листі президенти високих шкіл, між ними Пристонського, Колюмбійського, Пенсильвенійського й інших великих університетів, просять президента Ніксона перевести з ними спільну нараду в цій справі.

В Кенті в Огайо під час демонстрації вбито 4-ох студентів і 8-ох поранено

Кент, Огайо. — Студенти Стейтового Університету вже третій день демонстрували проти поширення війни на Камбоджу, і для втримання спокою й порядку покликав губернатор відділи Крайової Гвардії. В понеділок під час демонстрації студенти кидали на вояків Крайової Гвардії камінням, і якийсь схований на дасі снайпер почав стріляти до вояків. Тоді військо відповіло стрілами, і внаслідок цього вбито 4-ох студентів, між ними дві жінки, поранено 8 студентів, в тому три поранені знаходяться в критичному стані, а три легше поранені лежать в шпиталі, Два поранені відійшли додому після забандажування ран. Між вбитими є: 19-річний Аллісан Кравзе, Сандра Лі Шояр, (20), Джеффі Глен Міллер (20) та Вілліям Р. Шредер (19). Президент Ніксон оплакував смерть чотирьох студентів і сказав з цього приводу, що де зачинаються насильні виступи під час демонстрацій, там завжди доходить до трагедії. Президент висловив надію, що ця трагедія збільшить рішення всіх заінтересованих, університетську владу і студентів, щоб висловлювати протести без насильних засобів, бо в цій країні всі можуть свобідно критикувати Уряд мирними засобами.

Люди відмовляються співпрацювати в очищенні довкілля

Ню Йорк. — Спеціялісти, які цікавляться тим, щоб якнайскорше очистити повітря й воду, щоб людина могла жити довше і в здоров'ї, вже спостерегли, що найбільшим противником цієї програми є така сама людина. Професор Міннесотського університету Лютер П. Герлах заявляє, що боротьба за здорове довкілля може викликати невдоволення між населенням та розділити його ще гірше, як війна у В'єтнамі. Екологія — це наука, яка вивчає взаємовідносини організму з довкіллям середовищем. Вона натрапляє на спротив однієї групи населення, хоч її домагаються інші групи населення країни. І так запропоновано фабриці Сталевої Корпорації ЗСА в Дулут і, Міннесота, щоб вона достосувала свою фабрику до вимог, що їх ставиться у зв'язку з потребою чистого довкілля. Та ця фабрика заявила, що вона не зможе виконати цих вимог і буде змушена припинити працю та звільнити 2,000 робітників. Вже тепер членські організації Дочки Американської Революції схвалили резолюцію, в якій твердять, що справу нечистого повітря перебільшується і робиться з неї пропаганду, забарвлюючи її чуттєво. Деякі часописи писали, що „День Землі" був відзначуваний із „Днем Леніна", чим несправедливо оцінювали справу чистого повітря, чистої здорової води та такого довкілля.

Косигін погрожує „відповідними висновками" з інтервенції Америки в Камбоджі

Москва. — Совєтський прем'єр Алексей Косигін скликав в понеділок 4 травня ц. р. першу за свого урядування і взагалі першу від 1960 року, ще за Хрущова, пресову конференцію, на яку з'явилося коло 350 закордонних дипломатів і журналістів. Між ними були й два представники американської амбасади. Косигін відчитав довшу заяву, в якій таврував американську інтервенцію у Камбоджі, як поширення війни на весь Індо-Китай і зламання Женевських договорів з 1954 і 1962 рр. Він таврував також бомбардування, що його напринкінці минулого тижня американські літаки перевели на північ від здемілітаризованої смуги в Північному В'єтнамі, називаючи це зламанням приречення, даного президентом Л. Б. Джансоном про беззастережне припинення налетів проти Північного В'єтнаму. Косигін твердив, що цими актами президент Ніксон підда під сумнів свої твердження, що він хоче перейти від ери конфронтацій до ери переговорів і що ці останні події можуть довести до „дальших комплікацій" і до погіршення американсько-совєтських відносин. Він заповів, що уряд СССР витягне „відповідні висновки" з нової ситуації. У відповідь на запит журналіста щодо шансів американсько-совєтської віденської конференції про припинення перегонів в атомовому озброєнні, Косигін заявив, що своїми останніми діями Америка підірвала довір'я до себе, а без довір'я важко успішно переговорювати. Зате він не дав ясної відповіді на запит щодо совєтських летунів в Єгипті, а тільки потвердив, що СССР — за договором з Єгиптом — приділив до єгипетської армії своїх „військових дорадників". Косигін закинув Америці, що вона хоче грати ролю „міжнародного поліцianта" та не допускає до створення в будь-якій країні „прогресивного уряду", дармащо тільки самі народи можуть знати, який лад їм до вподоби. Поруч із Косигіном сиділи ліворуч міністер закордонних справ Андрей Громико і голова пресового відділу в совєтському міністерстві закордонних справ Юрій Черняков, а праворуч Віктор Суходрьов, перекладач на англійську мову.

Наступаючі війська знаходять в Камбоджі залишені бази комуністів

Сайгон. — Наступаючі американські і південно-в'єтнамські війська не стрінули з першим п'ятьох днях своїх операцій поважнішого спротиву і не перевели більших боїв із ворогом, який поспішно евакував свої становища. За 20 миль від пункту, в якому вперше американці переступили кордон Камбоджі, вони знайшли серед горбів і джунглі великий покинутий комуністами табір, що його названо „Місто". Раз-у-раз відкривають великі ями, ясині і бункри із складами зброї амуніції, харчів і медикаментів. В одному місці знайдено 700 нових комуністичних крісів у пластикових покришках і за круглої 1,000 дальших крісів у скринях. Американські воєнні кореспонденти стверджують, що наступ ведеться так швидко, що війська не встигли докладно перешукувати зайнятий терен. Втікаючи з прикордонної з Південним В'єтнамом смуги комуністичні війська подалися частинно вглиб і перетяли шлях між столицями обох тих країн — Пномпенем і Сайгоном. Щодо ситуації в В'єтнамському фронті, то з американського боку проголошено, що припинено налета проти комуністичних споруд зараз на північ від здемілітаризованої смуги, вже на території Північного В'єтнаму.

БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ВЕЛИКОМУ КОНВЕНЦІЙНОМУ КОНЦЕРТІ УНСОЮЗУ У КЛІВЛЕНДІ

Український Хор „Дніпро", одна з найкращих і найбільш репрезентативних українських культурно - мистецьких одиниць в Америці, візьме участь у великому концерті, що відбудеться з нагоди 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу в Клівленді. Концерт відбудеться в неділю, 17-го травня, о год. 7-ій вечора у великій балевій залі готелю Статлера-Гілтона, в якому наступного дня, в понеділок 18-го травня, почнеться Конвенція. Частину програми концерту виконують оперові співаки Іванка Мигаль і Андрій Добрянський з Метрополітальної опери. Хором і оркестрою дириґуватиме маестро Є. О. Садовський. Солістам акомпаніюватиме п. Роман Стецура. Увесь прибуток з концерту призначений на фонд маестра Івана Задорожного. На фото: Український Хор „Дніпро" із своїм диригентом Євгеном Орестом Садовським.

„Голос Америки" передав на Україну Великоднє Богослуження прямо з катедри св. Володимира в Ню Йорку

В неділю, 26-го квітня, в день празника Христового Воскресіння, було передане на програмі українського відділу „Голосу Америки" Великоднє Богослужения прямо з катедральної церкви св. Володимира з Ню Йорку для слухачів цих радіопередач на Україні. Така безпосередня передача Богослуження прямо із церкви була першою в історії програм „Голосу Америки". Впродовж повних 55 хвилин із одноголинної передачі цього дня слухачі на Україні могли слідкувати за ходом Богослуження, яке відправляв митрофорний протоєрей о. Ів. Данилевич, із співом катедрального хору під диригентурою проф. Василя Завітневича. З цієї ж православної катедри була теж передана проповідь митрофорного протосрея о. Івана Данилевича, а після цього великоднє послання Митрополита Української Православної Церкви в Америці Іоана Теодоровича записане раніше на магнитну стрічку. Цю святкову передачею з нагоди Великодня проводив в ролі заповідача керівник українського відділу „Голосу Америки" дир. Михайло Терпак.

Одногодинні програми „Голосу Америки" українською мовою передають радіовесильні американського уряду щоденно в годинах 18-19 вечором за київським часом. Згідно з інформаціями ці передачі користуються великою популярністю серед слухачів на Україні, які з особливою увагою та набожністю прислухаються передачам Богослужень та проповідей в неділі та свята.

Д-р А. Фіголь відвідує українські громади в справах Пластового Конґресу Другого

Ню Йорк, Н.Й. (О.Л-ий). — Пластова Пресова Служба 5-го Збору Конференції Українських Пластових Організацій (КУПО) і Пластового Конґресу Другого (ПКД) повідомляє, що в рямках підготовки ПКД, який відбудеться в Торонті, Канада, в днях від 4 до 7-го вересня ц.р. напередодні 5-го Збору КУПО, тобто Світового Пластового З'їзду Делегатів, голова Головної Комісії ПКД пл. сен. д-р Атанас Фіголь відвідає в найближчому часі в травні із своєю доповіддю для загального громадянства і пластунства на тему „Як українці в діяспорі можуть зберегти свою національну ідентичність" такі осередки: Дітройт (9 і 10-го травня ц.р.), Чикаго (15 до 17-го травня), Клівленд (22 і 23-го травня), Торонто, Канада (29 травня до 1-го червня), Боффало (2-го червня); після того Ню Йорк, а при кінці червня Едмонтон, Канада та інші. Минулого тижня відвідав д-р А. Фіголь із своєю доповіддю Гартфорд, Філядельфію і Вашингтон, де, після загальної дискусії, в зустрічах із пластунством мала місце також широка виміна думок на теми праць і завдань Пластового Конґресу. Пластовий Конґрес в Торонті буде відкритий для пластової і загальної преси, кореспондентам якої буде дана вся можливість інформувати громадянство про всі важливі ухвали та події у зв'язку із цим Світовим Пластовим З'їздом та проголошенням обраного Начального Пластуна. Напередодні Конґресу, між іншим, передбачена спеціяльна пресова інформаційна конференція — зустріч представників преси з головним пластовим проводом.

„За сучасну концепцію української революції" — нова студія Анатоля Камінського

Ню Йорк. — У видавництві „Сучасність" вийшла окремим книжковим виданням нова праця відомого українського еміґраційного публіциста Анатоля Камінського п. н. „За сучасну концепцію української революції". А. Камінський, член редакційної колеґії журналу „Український Самостійник" і автор виданої в 1.65 році у В-ві „Пролог" праці „На новому етапі", розгляд є у с о-ой новій студії проблеми й концепції революційних процесів і ідей. Окремі розділи студії А. Камінського присвячені питанням сил і слабости української революції 1917 року, українським концепціям революції, підготові революції в совєтській дійсності, як також проблемам „мирної революції" і т. зв. національного комунізму й обмеженої ролі підпільних організацій на тлі сучасних вимог ширших еволюційних процесів. Попередження нова студія А. Камінського передмовою д-ра Мирослава Прокопа, який підкреслює важливість обговорювання питань революції для кристалізації української політичної думки і стверджує, що праця Камінського „повинна стати стимулом для обміну думками між українськими патріотами по обох боках залізної завіси і шукання найбільш успішних шляхів і засобів здобуття нашого народу, її концепції, стратегії і тактики".

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

ВЕЧІР ПОДОЛЯН В УВАН У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Комітет Подолян при Українській Вільній Академії Наук влаштовує в неділю 10 травня ц. р. Вечір Поділля. У програмі вечора передбачені: враження з відвідин Кам'янця Подільського, що з них поділиться Андрій Горняткевич, експозиція портретів „Світочі Православія на Україні", виконаних с. С. Кіндзерявим - Пастуховим, і спогади про мистців-подолян проф. Дам'яна Горняткевича. Виступатимуть також юні бандуристи із школи о. С. Кіндзерявого - Пастухова. Відбудеться Вечір Поділля в приміщенні УВАН при 206 Вест 100 вулиця в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

МАРТА ВЕРЕСЮК-ЗЕЛІНСЬКА ПОМЕРЛА В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — В понеділок 4 травня ц.р. тут померла на 72 році життя громадянка Марта Вересюк-Зелінська. Народжена в с. Богданівка, пов. Скалат, прибула до ЗСА 1914 р. і стала членкою УНСоюзу вже з 1927 р. Осиротила чоловіка Стефана і доньок Анну Ціпі з чоловіком Михайлом та Мей Чуй з чоловіком Филипом, внуків Филипа і Роберта та правнука Филипа. Заупокійний парастас буде відправлений в середу 6 травня ц.р., похорон відбудеться в четвер 7 травня з похоронного заведення Литвина і Литвина в Ірвінґтоні на цвинтар Евергрін.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Різний підхід до проблеми

Збройна інтервенція Америки на спілку з Південним В'єтнамом у Камбоджі проти діючих там комуністичних військ стала зразуж найпершою внутрішньо - американською проблемою: заворушилися всі протиурядові й протидержавні чинники, побачивши в тій інтервенції знаменитий шанс для відновлення й посилення своєї акції. Ліберальні сенатори з обох партій заговорили про зловживання Президентом його функціями головного командувача американських збройних сил, а студенти в цілому ряді університетів розпочали демонстраційні походи і страйки. Нюйоркський посадник Джан Ліндзі, формально все ще республіканець, проте обраний в останніх виборах, як кандидат Ліберальної партії, дозволив собі навіть прославляти як „героїв" тих юнаків, що відмовляються від військової служби, хоч свідомі прикрих наслідків тієї відмови. Піднесли голову демагоги, і республіканський сенатор з Вермонту, Джордж Ейкен, може й має рацію, коли бідкається, що „в моєму стейті не можна буде вибрати навіть республіканського гицля".

Голова сенатської Комісії закордонних справ Дж. В. Фулбрайт, лідер сенатських „голубів", твердить, що сотні листів наспівають до Сенату у справі війни в Камбоджі, при чому на 15 листів хіба тільки один солідаризується з президентом Ніксоном у цій справі. З Білого Дому, навпаки, твердять, що серед тисяч телефонічних і листовних звернень голоси „за" політику Ніксона в Камбоджі у порівнянні з голосами „проти" стоять у відношенні 6:1. Висліди публічних опитувань хаотичні. Загальний настрій безумовно проти поширювання війни, яке пересічний громадянин утотожнює з її продовжуванням, дармащо інколи поширена й посилена війна може власне скоротити її. Демократичний сенатор Едвард Кеннеді назвав похід американського війська в Камбоджі „божевіллям", але президент централі зорганізованого робітництва, Американської Федерації Праці й Конгресу Індустріяльних Організацій, яка має кругло 15,000.000 членів, демократ Джордж Міні, прославляв рішення Президента...

Цей заколот у громадській думці, однаково в політичній верхівці, як в широких колах суспільства, має за головну причину цілком відмінний, ба навіть взаємосуперечний підхід до проблеми. Сенатори - „голуби", студенти, професіонали з руху за господарські права і всі рядові громадяни, наставлені на спокій, стабільність життьових відносин і щоденні вигоди, цілком нехтують усіма моментами, що їх диктує війна, бо вони взагалі проти війни. Війни ніхто не хоче — не хоче її й президент Ніксон. Але В'єтнамська війна існує, як важкий факт, і ведуть її генерали, а не політики. Історичний промах зробив през. Джансон, достосовуючи спосіб ведення В'єтнамської війни до порад і суґестій політиків. Ніксон пішов на риск інтервенції у Камбоджі, послухавши арґументів військових фахівців. Північний В'єтнам і партизани В'єтконґу роками користувалися Камбоджею, як „безпечним схоронищем". Вони робили звідтіль воєнні рейди проти Південного В'єтнаму, головно в найбагатшій і найгустіше заселеній дельті ріки Меконґу, — скривалися туди після поразок, там перегруповувались, тримали там свої склади зброї й амуніції, харчів і ліків, мали через порт і шляхи в Камбоджі безперервні достави, і все це толерував „невтральний" правитель Камбоджі Нородом Сіганук. Коли 18 березня ц. р. обидві палати парляменту в Камбоджі разом з командуванням невеличкої армії позбавили його влади — постала нова загроза, що нова слаба влада не втримається, і після неї прийде або повне скомунізування тієї країни, або поворот Сіганука із ще більшою свободою рухів для комуністичних військ. Це мало б препогані наслідки для воєнної ситуації у Південному В'єтнамі та Ляосі і для ситуації на всьому Півдні Азії. І тому Ніксон свідомо пішов на риск бути „президентом лише на одну каденцію", мавши тільки ту альтернативу, щоб погодитися на деградацію Америки до „ступня другорядної держави"...

У травні 1958 року, коли през. Айзенгавер вислав морську піхоту до Ливану, щоб протидіяти загрозі упадку тамошнього прозахідного режиму, в Америці майже не звернули на це уваги, і ніхто не ремствував. Хоч проти комуністів у Камбоджі вислано всього 10.000 війська, ця кампанія, яка не повинна б спричинювати більшої реакції, як десант у Ливані з-перед 12-ти років, породила бур'ю. Причину з'ясував Ричард Ніксон: бо „живемо в епосі анархії" — якої 12 років тому ще не було...

Т. Тещук

ЛИЦЕМ ДО МОЛОДІ

У 75-річчя УНСоюзу, що відбулося в 1969 р., проголошено гасло „Лицем до молоді", бо участь молоді в УНСоюзі фактично визначуватиме його розвиток на майбутнє.

Проблема молоді дуже актуальна не тільки для УНСоюзу, але й для всіх українських забезпеченевих організацій. Тому в цей конвенційний рік варто було б цю справу обговорити і намітити деякі організаційні заходи.

Молодь в українських забезпеченевих організаціях

Звичайно, праця в наших забезпеченевих організаціях відбувалась так: організатори і секретарі Відділів формально приєднували молодь, збирали членські вкладки, або самі батьки приносили чи присилали членські вкладки. А секретарі Відділів тієї молоді іноді й зовсім не бачили, не знали, що вона робить, чим живе, де вчиться. Через 18-20 років українська молодь вибирала свої гроші і в більшості відходила від забезпеченевих організацій, бо не почувала себе органічно з ними зв'язаною.

Такий стан існував тому, що ми у своїй праці намагаємось наслідувати методи американських забезпеченевих організацій, які для більшого зиску постійно модернізуються, і недоцінюємо національного характеру своїх організацій.

Наслідуючи методи праці американських забезпеченевих організацій, декому з нас видається, що й нам можна для збільшення матеріяльних прибутків висилати членські вкладки до Централі без посередництва секретарів Відділів. Але така модернізація не була б для нас корисною.

Національний характер наших організацій

Хоч українські забезпеченеві організації побудовані на тих самих бизнесових засадах, що й американські — дбати про матеріяльне забезпечення своїх членів, вони є національними організаціями. Крім забезпечення на життя вони видають українську пресу, жертвують на українські цілі, допомагають своїми позиками будувати українські церкви і клюби. Мають гарні відпочинкові оселі для дорослих і молоді, влаштовують у них курси українознавства та літні дитячі табори, організують мистецькі імпрези і спортові змагання, допомагають стипендіями студентській молоді.

Крім цього, УНСоюз видає дитячий журнал „Веселку", Енциклопедію Українознавства, допоміг матеріяльно поставити на сцені нову українську оперу д-ра А. Рудницького на лібретто поета Л. Полтави — „Анну Ярославну".

Одначе, з усього цього користується лише мала частина української молоді. А нам треба встановити органічні зв'язки з усією союзовою молоддю, щоб вона залишилася в наших організаціях на майбутнє. Як це здійснити?

Дитячі садки і школи Українознавства

Починати треба з організації дитячих садків. Для цього секретарі Відділів мали б узяти на облік всіх дітей, які не відвідують українських дитячих садків та шкіл українознавства і списки дітей передати до управ союзових округ.

Управи союзових округ на своїх засіданнях мають розглядати ці справи і, в порозумінні з секретарями Відділів та батьками дітей, призначати їх до існуючих дитячих садків СУА та шкіл українознавства, або організувати нові садки, де це необхідно, в порозумінні з українськими забезпеченевими організаціями під керівництвом шкільних референтів Відділів УККА і СУА.

Справу дитячих садків 22 квітня ц. р. обговорено з головою СУА пані С. Пушкар, яка висловила думку, що секретарі наших забезпеченевих організацій за наміченим пляном могли б багато допомогти Відділам СУА в організації нових дитячих садків, яких є дуже мало.

Коли Відділи СУА в громадах одержать від секретарів Відділів забезпеченевих організацій адреси батьків, що мають дітей, то й це для них буде великою поміччю — підставою, на якій Відділи СУА зможуть починати організацію садків. Очевидно, постануть труднощі з підшуканням відповідних приміщень і матеріяльних засобів. Але для збереження української молоді напевно прийдуть з матеріяльною допомогою всі наші господарські та фінансові організації, всі Відділи УККА.

Пропаганда в пресі

Українському громадянству приємно було б довідатися з преси, що наші союзові організації — Відділи УНСоюзу, УРСоюзу, „Провидіння", Укр. Нар. Помочі, кожний зокрема, мають певну кількість членів в українських дитячих садках, школах українознавства та молодечих організаціях, що українські союзові, господарські організації та Відділи УККА своєю організаційною і матеріяльною допомогою дбають про українську молодь і ведуть важливу національну роботу.

Тоді кожний свідомий член нашої громади почуватиме своїм національним обов'язком належати самому і віддати своїх дітей до українських національних організацій і щедро жертвувати на Фонд УККА. Тоді клич „Лицем до молоді" матиме реальний зміст і причиниться до збереження нашої молоді та зміцнення наших організацій.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Володимир Дорошенко

„СІЧІ" І ЇХНЄ ЗНАЧЕННЯ

(2)

Тут не місце розводитися про історію січового руху, про це говоритиме сам засновник „Січей", як й інші січові організатори. Хоч я не стояв близько до січової організації та її проводу, одначе мав між її членами чимало добрих знайомих, а головне — був очевидцем її величезного розвитку, що відбувався на моїх очах.

Першим моїм знайомим „січовиком" був саме „Січовий Батько", д-р Кирило Трильовський. Я пізнав його в липні 1904 р. під час літніх курсів українознавства, що їх улаштував у Львові для наддніпрянської молоді проф. Михайло Грушевський. Тоді ж я на прохання д-ра К. Трильовського написав був до „Громадського Голосу", органу Радикальної партії, статтю про революційний рух на Україні та його цілі і змагання. На моє превелике диво, ц. к. прокураторія сконфіскувала в моїй статті уступ про економічні домагання революційного руху.

Д-р Трильовський запросив мене тоді на з'їзд Радикальної партії і Січове Свято в Коломиї, які мали відбутися, здається, в половині липня. А що я рішив ближче приглянутися українському національному життю на провінції та при цій нагоді відвідати Гуцульщину, про красу якої багато оповідав мені мій приятель, пок. Дмитро Дорошенко, з яким ми приїхали на курси і який вже встиг побувати там, то я, по дорозі на Гуцульщину, спинився в Коломиї. Тут мав нагоду побачити визначних керманичів Радикальної партії з-поміж селян, як Івана Сандуляка, Павла Думку й інших, і подивляти їх мудрі виступи під час нарад з'їзду. І з'їзд і Січове Свято зробили на мене незабутнє враження.

Мандруючи по Гуцульщині, відвідав я Юру Соломійчука - Юзенчука, дуже популярного радикального діяча, „січовика", який був сіллю в очах польської адміністрації, що не минала ніякої нагоди, щоб йому докучити. Соломійчук мав славу новітнього Довбуша і листівки з його обличчям були дуже популярні в Галичині. Мушу сказати, що взагалі дуже широко розходилися листівки із сценами січових вправ та портретами радикальних і січових діячів, передусім М. Драгоманова, І. Франка, М. Павлика, а також „Січового Батька" д-ра Кирила Трильовського.

Вертався я додому на Полтавщину у піднесеному настрої, дуже збудований галицькими враженнями, не сподіваючись, що незадовго доведеться мені осісти у Львові на постійне. В половині 1908 р. я мусів емігрувати з політичних причин і рішив поселитися в Галичині, у Львові, де в 1904 р. вже трохи пізнав місцеві обставини і нав'язав знайомства з тамошніми людьми. Від того часу був я свідком розвитку січового руху і писав про нього у видаваних М. Грушевським у Києві часописах для селян „Село" і „Засів". Напередодні вибуху першої світової війни я був на величавому Здвизі „Січей" і „Соколів" у Львові і разом з іншими учасниками цього небуденного свята одушевлявся походом „січовиків" і „січовичок", які йшли стрункими рядами у своїх барвистих народних одягах, та імпозантною січовою кіннотою.

І не тільки чужинці, поляки й жиди, дивувалися могутньому вияву сили, зорганізованої в січових лавах української народної стихії, що несподівано залляла Львів, але й самі українці, які ще в такому великому зборі не бачили нашого зорганізованого селянства. Бо досі Січові Свята відбувалися на провінції, в повітових містах, а тут уперше виступив увесь український край, засвідчуючи, хто в ньому є господарем!..

Незабаром „січовики" пішли боротися зі зброєю в руках за вільну, незалежну і соборну Україну в рядах українських добровольців — Українських Січових (зауважте цей прикметник!) Стрільців.

Не вільно забувати, що цей могутній зрив нашого західньо - українського селянства завдячуємо саме д-рові Кирилові Трильовському! Він не тільки засновував „Січі" і керував ними, але й складав для них патріотично - визвольного змісту пісні, що широко приймалися в народі і ставали улюбленими маршовими піснями „січовиків", поруч пісень й інших авторів. Ці пісні К. Трильовський видавав окремими збірочками, які були дуже популярні на Західній Україні. Крім цього виходив у Львові спеціяльний орган для „Січей" — „Січові Вісті". Був це добре редагований і дешевий місячник, що багато причинився до розбудови січової організації.

З д-ром К. Трильовським доводилося мені не раз зустрічатися, коли він навідувався до Львова, а надто в роках першої світової війни, коли я перебував у Відні, працюючи в Союзі Визволення України. Він, як, зрештою, і всі його товариші з Радикальної партії, були великими приятелями Союзу.

В останніх роках свого життя, вже хворий і немічний, „Січовий Батько" все таки не переставав відгукуватися на прояви українського національного життя і постійно дописував до „Свободи" і „Народного Слова" в ЗСА. Не мавши сил і змоги бувати часто у Львові, д-р К. Трильовський не раз звертався до мене, прохаючи вишукати в бібліотеці НТШ, де я працював, потрібні йому для його статтей факти і дати.

Згадуючи 60-річчя заснування першої „Січі", схиляю голову перед тінями незабутніх січових організаторів, передусім перед світлої пам'яті її засновника, д-ра Кирила Трильовського.

Філядельфія, ЗСА 1960.

В „ЗРАЗКОВОМУ" РАДГОСПІ

Треба купити московські „Известия" в Києві, щоб довідатися, що діється в зразковому радгоспі „Степовий" на Одещині. „Известия" з 27 лютого в нарисі „Іржа" розповіли, які відносини панують в одному з передових радгоспів УССР, „Степовому".

Директор радгоспу В. Радченко і головний аґроном В. Тарасенко „змушені й самі працювати з перевантаженням, і інших до цього примушувати, бо праці по горло. Робітників не вистачає, і, наприклад, механізатор працював по 15 годин денно, а йому платили, не враховуючи цього".

Кореспондент „Известий" розповідає, що „на радгоспному профспілковому зібранні доярка, плачучи, розповідала, як поводиться з нею бриґадир. „Почув я, що й на свинарку накинувся з кулаками завідувач фарми, бо поросята не набували досить ваги... Чи не стояв перед очима того завідувача приклад директора радгоспу Радченка, який вигнав з кабінету 60-літнього комбайнера за те, що той нібито не точно виконав його вказівку? Мені розповіли, — пише далі кореспондент, — що так тут плян виконують. Директор підмінює і головного зоотехніка, і головного аґронома — без його дозволу вони й лопати не можуть дістати із складу. Дійсно Радченко працює з раннього ранку до півночі".

Нервовий, завжди напружений і завжди „на сторожі", той директор погнав хворого, з гарячкою, головного інженера радгоспу негайно обладнувати опалення в свинарнику. Інженер виконав наказа, але потім лежав три місяці в лікарні, і лікарі сказали, що, може, його доведеться взагалі перевести на стан інваліда.

Не згадуючи про малі платні та постійні вимоги керівників, щоб люди працювали скорше, довше та „більше самовіддано", московські „Известия" признаються, що в радгоспі „Степовий" в Україні люди насправді працюють „без вогника, без ентузіязму". Але газета стверджує, що „такого вогника не можна роздмухати силою, шляхом наказів", і називає відношення до людей і між людьми в тому радгоспі - велетні, який має самих лише виноградників 800 гектарів, „заіржавленими відносинами".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО „ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ"

З приємністю прочитала статтю п-ні Софії Гаєвської про незабутню Капелю під дириґентурою Олександра Кошиця.

Я не знаю, чи в тих 50 рецензіях, що їх згадує авторка, була згадка про подорож по Південній Америці. Я якраз тоді приїхала до Арґентини і мала приємність бути на концертах. В Арґентину Капеля приїхала з великим розголосом. Виступала вона в Буенос Айресі у великому театрі „Колізео".

За тиждень до першого концерту всі білети були розпродані. Капеля дала 4 концерти в Буенос Айресі, а опісля два в місті Ля Пета.

Тріюмф був величезний. Всі часописи дали найліпші рецензії. Капелю називали „Украініан Оркестра Гумана". Публіка ломилася до переповненого театру.

П. О. Кошиць закликав мене за куліси, де я побачила кількох католицьких священиків, які зі захопленням слухали виступи Капелі. Їм не вільно було ввечері бути в театрі, а тому їм дозволили послухати чудові українські пісні за кулісами. Оваціям не було кінця.

З Арґентини Капеля виїхала до інших держав Південної Америки.

Я дістала від О. Кошиця фотокартку з Мехіко. Концерт відбувався там в стадіоні. Було присутніх 3.000 людей. Від захоплення співами дехто з публіки почав стріляти, чим здивував та налякав наших хористів, бо вони не знали, що в Південній Америці пострілами відзначають всі національні свята. Публіка не вірила, що люди можуть так співати і після концерту почала під сценою шукати „машину", яка начебто допомагала хорові.

Ще багато років арґентинці згадували про Капелю Кошиця.

Пані С. Гаєвська пише, що Капеля була заснована на початку 1919 р. Я подаю точну дату:

„Постановою Ради Міністрів Української Держави за гетьманування Павла Скоропадського з дня 30 серпня 1918 р. було зорганізовано Український Національний Хор у Києві під орудою відомого дириґента Олександра Кошиця, пізніше перетворений в Українську Державну Капелю" (Дмитро Дорошенко — Історія України 1917-1923 рр., ст. 367).

Т. Цимбал

Філядельфія

ЩЕ ПРО „ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ"

Думка п. О. Макогона (Голоси читачів, „Свобода" з 21 квітня), що „... спростовуючи одну справу, не треба викривляти іншу", дуже слушна, але при тому вона стосується і його самого.

У своєму дописі „Чи Україна — табу для „Ню Йорк Таймсу" („Свобода" з 2 квітня) я ніяк не збираюся ставити під сумнів споконвічну українськість міста Бучача. З другого ж боку, не було жадною помилкою чи виявом браку патріотизму моє твердження у дописі, що „в 1888 р. Бучач був не у Польщі, а в Австро - Угорській імперії".

Кожному, хто прочитав допис було, думаю, ясно, що мова йшла про державно-політичну тогочасну приналежність, а не про національну. Я мав на думці показати, що автор статті в „Ню Йорк Таймсі" прогрішився навіть проти звичайної американської журналістичної практики визначати місцевості за їх політичною приналежністю в даний час. Пишучи про Бучач, як місце народження жидівського письменника Агнона, автор статті не подав ані правдивої державної приналежности Бучача в час народження Агнона (1888 р.), ані приналежности тепер, а помістив його в Польщі.

А. Вовк

Едісон, Н. Дж.

Ф. Бульбенко

ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА ЧЕХІВСЬКА

(26. II. 1882 — 10. XI 1969)

(1)

> „Бо коли живемо — для Господа живемо, і коли вмираємо, — для Господа вмираємо. І чи живемо, чи вмираємо — ми Господні"! Апост. Павло до Римлян 14:8.

10-го листопада 1969 року в Філядельфії, у шпиталі відійшла у вічність незабутня страдниця в боротьбі за Українську Автокефальну Православну Церкву, Олена Володимирівна Чехівська, на 88-му році життя.

Народилася Олена Володимирівна 26-го лютого 1882 року в с. Сарни на Поділлі. Закінчила кам'янець-подільську гімназію. Походила з священичої родини Січинських — дід і батько були священиками.

В домі о. Юхима Січинського, її дядька (батька нині покійного видатного архітекта Володимира Січинського), в Кам'янці Подільському, Олена Володимирівна познайомилася з Володимиром Мусійовичем Чехівським. Це було десь 1901-1903 рр.

Шлюб Олени Володимирівни з Володимиром Мусійовичем відбувся в с. Топала, біля м. Балти на Молдавії, де в той час о. Володимир Січинський був священиком. Це було в 1906 році.

Писати про Олену Володимирівну не можна окремо від її чоловіка Володимира Мусійовича Чехівського. Їх життя і боротьба за волю й кращу долю України, за відродження Української Автокефальної Православної Церкви були нерозривно між собою пов'язані.

Володимир Мусійович народився 19 липня 1876 року, також в родині священика, в с. Гороховатка на Київщині. В 1895 р. закінчив він київську духовну семінарію, а 1900 р. Київську Духовну Академію з великим успіхом, як доктор богословія. Написав багато наукових праць. В 1901-1903 р. працював як помічник інспектора кам'янець-подільської духовної семінарії. Там провадив серед семінаристів широку національно-освідомчу працю. Справа, розпочата Чехівським, принесла добрі наслідки, але його самого становище в семінарі стало хитке, бо вище начальство довідалось, звідки пішов український національний рух серед семінаристів.

В. М. Чехівський був високий, поставний, мав карі очі, чорне волосся, високе благородне чоло, голене обличчя, невеликі українські вуса. Був людиною великого розуму, сильної волі, стійкий в досягненні мети. Як ідейний українець, громадську роботу на користь української спільноти, для визволення України з московського культурно-церковного і політичного ярма він ставив як головну мету свого життя. Свої особисті інтереси завжди підпорядковував громадським. Сміливий і безкомпромісовий, не спинявся перед загрозою безробіття, арешту та заслання, як за царського режиму, так і за большевицького.

В Київській духовній семінарії В. М. Чехівський працював у 1903-1905 рр. і тут провадив ту ж саму працю, що і в кам'янець-подільській семінарії, з тією різницею, що ректор свідомо „недобачав" її.

Діяльність в Українському Визвольному Русі Володимир Мусійович розпочав ще в роки навчання в Київській Духовній Академії. Вже там він був пов'язаний з групою свідомих українців-студентів та кількома професорами. Якщо роки перебування в Київській Академії були початком його громадсько-політичної діяльности, то роки перебування на посаді помічника інспектора Подільської духовної семінарії були вже роками його загартування, як культурно-національного діяча. Можна з певністю сказати, що за той час він виплекав багатьох українських патріотів як цвільних, так і духовних, які відіграли велику ролю в часи відродження Української Держави та Української Автокефальної Православної Церкви.

З 1905 по 1906 р. В. М. Чехівський учителював у Черкасах в духовному училищі. В 1906 р. його обрано до 1-ої Державної Думи, але з наказу царського уряду його звільнено з праці „заднім числом", щоб позбавити права бути депутатом, і вислано до Вологодської губернії, на північ. Внаслідок клопотань виборців Володимира Мусійовича повернено з Вологди і з 1906 по 1907 р. він був під доглядом поліції.

З 1907 р. В. М. Чехівський працював директором сирітського будинку в Одесі. Там склав іспити в Одеському університеті на права вчителя середньої школи. В гімназіях Одеси він викладав історію літератури, всесвітню історію, психологію, логіку й педагогіку. В Одесі родина Чехівських проживала до 1918 року.

В 1907 році народилася доня Любочка, яку подружжя безмежно любили й виховували в національно-патріотичному дусі.

В 1918 р. родина Чехівських переїхала до Києва. Там Володимир Мусійович з кінця 1918 року до лютого 1919 р. був головою Ради Міністрів і міністром закордонних справ Української Народної Республіки.

На другий день праці Першого Всеукраїнського Православного Церковного Собору (жовтень 1921 р.) поставлено питання про утворення Єпископату УАПЦ. Доповідачем у цій справі був Володимир Чехівський. На підставі історичних дослідів він доводив, що в апостольські часи не практиковано єпископської висвяти, що апостола Павла висвятили на апостольство пророки, які не були єпископами, що ап. Тимофій висвячений був „покладанням рук пресвітерів" і далі в Александрійській Церкві єпископів висвячували пресвітери. А коли єпископи відібрали у пресвітерів це право, то це було порушенням апостольської практики. Благодать Святого Духа взагалі, стверджував В. Чехівський, не в єпископах, а в Церкві Христовій, цебто громаді вірних. Отже, Церква, як це було і в апостольські часи, теж може покласти на обранця свої руки і звести на нього Благодать Святого Духа.

Велика й змістовна доповідь В. Чехівського справила велике враження. Загальний висновок він зробив такий, що коли тихонівський єпископат на Україні йде проти волі Церкви і не хоче зробити їй послуги традиційною висвятою для неї єпископату по її обранні, то Всеукраїнський Церковний Собор з твердою вірою в присутність серед нього Найвищого Архиєрея Христа й повноту Дарів Святого Духа має повне канонічне й догматичне право, залишаючись непохитно на православному ґрунті, висвятити обраного ним першого єпископа-митрополита всесоборною висвятою і покладанням рук свого пресвітерства.

У церковних диспутах, що відбувалися тоді в Києві і інших містах України, найбільш активну участь брали Митрополит Василь Липківський і В. М. Чехівський.

Посилюючи наступ проти УАПЦ, совєтська влада вважала найбільшими „контрреволюціонерами" на Україні Митрополита Василя, Володимира Чехівського і арх. Олександра Ярещенка.

(Далі буде)

КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. МЕТА: 2.500 НОВИХ ЧЛЕНІВ; ДОСІ ЗДОБУТО — 2.112 ДО ДОСЯГНЕННЯ МЕТИ ЩЕ БРАКУЄ — 388 ЧЛЕНІВ. КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕҐАТИ! ВАША КОНВЕНЦІЙНА ПОВИННІСТЬ — ЩОНАЙМЕНШЕ 10 НОВИХ ЧЛЕНІВ!

Річні збори Дирекції Дому Відділів УНСоюзу в Чикаґо

4-го квітня відбулися Річні Загальні Збори Дирекції Дому Відділів Українського Народного Союзу в Чикаґо у гарно відновленій великій залі власного дому при 843 Норт Вестерн Евню.

Ця установа заснована 30 років тому для заспокоєння потреб членства УНСоюзу, зокрема тих його відділів, що приміщуються біля найчисленнішого скупчення українсько - американської громади в Чикаґо, біля найбільших парохій обох віровизнань. Крім клюбу, з якого користає членство, ця установа вдержує обширну залю, з якої користають організації для всяких зборів, відчитів, для родинних імпрез, а крім цього кожної неділі вполудне деякі великі Союзові відділи, як 221, 379, 106, 125 для вигоди своїх членів вдержують продовж цілого року дижури своїх управ для збірки чл. вкладок та полагоджування всяких Союзових справ. Цей спосіб, практикований від багатьох літ, виявився потрібним і пожиточним для членства і для відділових урядників, які не були б в силі обслужити своїх численних членів, відвідуючи їх вдома. Установа вдержує також багату бібліотеку з переважно книжками в українській мові і в англійській мові на українські теми, з якої користають, хоч може не в такій кількості, яка відповідала б кільканацятитисячному членству Чикаґівської Союзової Громади. Приходи Дирекції цієї Установи не були вистачальні на перемоделювання заль і дому взагалі, тому треба було затягнути морґедж в Централі УНСоюзу, але, як виходить з річного звіту фін. секретаря п. В. Семкова, остає до сплати ще невелика сума. Сплату довгу пильнується як ока в голові, щоб якнайскорше його позбутися. Та Дирекція, яка є членом УККА, Ліґи АУП, ЗУАДКомітету, зуміла приділити також певні датки на наші конечні суспільно - громадськ і справи.

Зборами провадив проф. І. Михальцевич, касир 221-го Відділу УНС., найбільшого між Союзовими Відділами взагалі. Після вислухання звітів — голови, Тараса Шпікули,, рек. секретаря Василя Баківа, фінсекр. Василя Семкова, касира Карла Крайника, членів Господ. Комісії Михайла Попіля, Михайла Семкова, мґра Володимира Ничая, п-і Марії Шпікули — прес рефер. англ мови та голови Контр. Комісії Михайла Цісовського та після короткої, ділової дискусії Збори уділили уступаючій Управі абсолюторію.

Збори вибрали нову Дирекцію в тому самому складі, що і мин. року з п. Тарасом Шпікулою, як головою на чолі. До Контр. Комісії увійшли з попер. складу М. Цісовський і Ф. Денеґа, та новий член Осип Панчишин. На Зборах був також адв. Роман Смук, що є правним дорадником цієї Установи.

вн.

„Свячене" в парохії св. Юра в Ню Йорку

У неділю 3-го травня відбулося в парохії св. Юра в Ню Йорку традиційне „Свячене". Воно відбувалося під знаком потреби нової церкви. Промовляли о. парох И. Кузьмяк та ігумен о. Ю. Катрій, який, між іншим, представив присутнім недавно вийшовші в світ шкільні газетки обох кляс Академії св. Юра, які недавно появилися, і прочитав з них дещо. Промовляв і голова комітету будови нової церкви, — мец. Гуглевич. Письменник Іван Керницький прочитав веселу сценку про українську мову в українській родині.

А в програмі на сцені виступали студентки й студенти Академії, співаючи при посвяченні святочної трапези. Після того Олена Шумилович студ. 10-ої кл. Акад. виконала з надхненням гарний балетний танок власної композиції. Потім також під щедрі оплески учні нар. школи св. Юра хором співали гаївки. Оксана Вербовська, 7-ма кл., з переживанням деклямувала великодній вірш. Студентки 10 кл. (Акад.) з гарним успіхом вивели гаївку (хореогр. Ірини Шуварської-Шумилович), а тоді дівочий хор Академії виконав ще більше гаївок і веснянок, за що його сердечно привітали. Проф. Хомин вложив багато праці в це гарне свято, дружина його була при фортепіяні. А заля була заповнена гостями, які раділи не лише програмою, але і святочним видом залі та столів, заставлених смачними стравами.

Під час цього успішного вечора, о. ігумен Катрій здав звіт зі стану каси на будову церкви і роздав грамоти тим, що сплатили свої декларації.

І. Ш.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Педагогічний семінар в Ню Йорку

Координаційний Центр Шкільних Рад у ЗСА запрошує всіх учителів суботніх шкіл українознавства та зацікавлених справою навчання і виховання — взяти участь у педагогічному семінарі, що відбудеться в неділю 10-го травня о год. 2-ій по пол. в Народному Домі , Ню Йорк, 142 Друга Аве заля ч. 22, з такою програмою:

1. п-ні проф. В. Якимчук: „Навчання української мови в початкових клясах".
2. Е. Жарський: „Завваги до навчання географії — природи України".

При кінці кожної доповіді — запитання й дискусія.

Участь у цьому Педагогічному семінарі обов'язкова для всіх Шкільних Рад Метрополітальної Округи (стейти Н. И., Н. Дж., Конектикет) — для некваліфікованих учителів, щоб вони доповнили свої кваліфікації, а для кваліфікованих, щоб могли поділитися своїм досвідом під час дискусії.

У ГРЕЦІЇ ВІДКОПАНО частину могил грецьких вояків, що згинули були в славетній битві під Маратоном у 490-му році перед Христом: невеличке військо атенців і платейців під командуванням Мільтіядеса перемогло тоді куди численніших персів. Грецький професор - археолог Спірідон Марінатос з Атен ствердив „понад усякий сумнів", що це могила героїв з Маратону.

ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОЧСУ
в БРУКЛИНІ, Н. И.
— влаштовує —
в неділю, 10-го травня 1970 року
о год. 4:30 по пол.
СВЯТО МАТЕРІ
в залі
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
216 Гренд стріт, Бруклин, Н. И.
Запрошується Українське Громадянство до численної участи.

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ УКРАЇНЦІВ
в АМЕРИЦІ
149 — 2-га Евеню в Ню Йорку, Н. И.
повідомляє, що
в днях 10-го до 24-го травня 1970 р.
— відбудеться —
ВИСТАВКА МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ
ЮЛІЯНА КОЛЕСАРА
Виставка відкрита в п'ятниці від год. 4:00 до 8:00 веч., а в суботи і неділі від год. 10:00 до 8:00 вечора.
Відкриття в неділю, 10 травня 1970 р. о 12-ій дня
в Ґалерії УЛ-МКлюбу

Увага! Увага!
Округа УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж.
— влаштовує —
ВЕЛИКУ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНУ
ЗАБАВУ з ТАНЦЯМИ
в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ
при Рузвельт Авеню, Картерет, Н. Дж.
в суботу, 9-го травня 1970 року
До танців приґравати буде добре відома й улюблена оркестра „МРІЯ", в репертуарі якої чудові українські і англійські мелодії.
Смачний буфет під зарядом СОЮЗУ УКРАЇНОК з Картерет.
Спеціяльних запрошень нікому не висилаємо, тільки тим скромним оголошенням запрошуємо Управи і Членство інших Скруг УНСоюзу та все Громадянство і Молодь.
Початок забави о год. 8-ій веч.
КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКА БАПТИСТСЬКА ЦЕРКВА
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
Calvary Temple, 3301 South 20th St., Philadelphia, Pa.
БОГОСЛУЖЕННЯ
— відбуваються —
в суботу, о 7-ій год. вечора,
в неділю, о 8:30 год. рано
ВСІХ СЕРДЕЧНО ЗАПРОШУЄТЬСЯ.
Тел.: 874-4976 Пастор І. БЕРКУТА

Окружний Комітет УНСоюзу
в Нюарку, Н. Дж.
повідомляє, що
в суботу, 9-го травня 1970 року
о год. 6:00 веч.
в Українському Народному Домі
при 140 Проспект Аве. в Ірвінґтоні, Н. Дж.
— відбудеться —
ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА НАРАДА КОНВЕНЦІЙНИХ ДЕЛЕҐАТІВ ОКРУГИ
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
1. Спільна поїздка на конвенцію;
2. Успішне завершення конвенційної кампанії;
3. Конвенційні рекомендації й резолюції.

Усіх Делеґатів запрошуємо до обов'язкової участи в нараді.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Стефанія Букшована, голова
Володимир Роговський, секретар
Василь Салабун, касир

ЧИКАҐО і ОКОЛИЦЯ!
Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
в Чикаґо, Ілл.
повідомляє, що
в п'ятницю, 8-го травня 1970 року
в год. 7:30 веч.
в домі УНСоюзу
при 1915 W. 51-ій вул., Чикаґо-Південь
— відбудуться —
ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ
в яких обов'язані взяти участь члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, Відділові Делеґати та Урядники Відділів УНСоюзу Округи.
НА ПОРЯДКУ НАРАД:
Звіти — Дискусія — Уділення абсолюторії — Вибір Окружної Управи та Контрольної Комісії — Конвенційна кампанія — Конвенційні проєкти й інші справи.
На зборах будуть приявними:
Інж. Степан КУРОПАСЬ, заст. гол. предсідника
Іван ІВАНЧУК, головний контролер
Олена ОЛЕК, головна радна
Тарас ШПІКУЛА, головний радний
Мирон КУРОПАСЬ, головний радний
МИКОЛА ОЛЕК, голова

У глибокому смутку повідомляємо
Рідню, Знайомих і Приятелів,
що дня 3-го травня 1970 року по важкій недузі
відійшов у Вічність
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І СИН
бл. п.
ІВАН ВУЙКІВ
ПАНАХИДА 6 травня 1970 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вул. у Ню Йорку, Н. И.
ПОХОРОН в четвер, 7-го травня 1970 р. з церкви св. Юра о год. 9:45 ранку
Горем прибиті:
МАРІЯННА — дружина
ТЕОДОР — син
ТЕОДОЗІЯ — мати
СТЕФАНІЯ ГУРАЛЬ — сестра

ЗВЕРНЕННЯ ДО МОСТИЩАН
ДРУЗІ й ЗЕМЛЯКИ!
20-го червня ц. р. заплановано відбути в Торонті з'їзд-зустріч уродженців і жителів МОСТИЩИНИ. Програма з'їзду багата, цікава й цінна.
Проситься на подані в низу адреси зголошувати Вашу участь у з'їзді. Речинець реєстрування учасників з'їзду до 30-го травня.
Зголошеним учасникам з'їзду висилаємо поштою індивідуальні запрошення з докладною програмою з'їзду. Просимо враз із реєстрацією подавати свої точні адреси.
Із дружнім закликом звертаємося до всіх МОСТИЩАН: прибудьте найчисленніше на з'їзд.
ЗА ІНІЦІЯТИВНИЙ КОМІТЕТ:
БОГДАН ЗОРИЧ — голова
ОСИП ФЕДИНА
869 Queen St. W.
Toronto 3, Ont. Canada
Мґр. ТИМОТЕЙ ЛАБА
75 Grove Street
Amsterdam, N.Y. U.S.A.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ
149 Друга Евеню
П'ятниця, 8. травня 1970 р., год. 8. веч.
АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
ІВАННИ САВИЦЬКОЇ-МУСІЙ
УЧАСТЬ ПРИЙМАЮТЬ:
Марія Пастернак (Торонто), Ліда Крушельницька, Леся Храплива, Степан Крижанівський та учні Драматичної Студії під керівництвом Л. Крушельницької.

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —
ВЕЧІР ДОПОВІДЕЙ
який відбудеться
у суботу, дня 16-го травня 1970 року
о год. 7-ій веч., у приміщенні
УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ АМЕРИКИ
при 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. И.
ПРОГРАМА:
1. Застосування пластики у мистецтві — артист-маляр Роксоляна Лучаковська-Армстронґ
2) Японська архітектура — інж. арх. Богдан Ґерулик
Модератором вечора є інж. арх. Любомир Калинич.
Доповіді будуть ілюстровані прозірками.
Після доповідей — ТОВАРИСЬКА ГУТІРКА при ЧАЮ
Гостям раді.

В неділю, дня 17-го травня 1970 року
о год. 2:30 по пол.
відбудеться
ПОСВЯЧЕННЯ НАГРОБНОГО ПАМ'ЯТНИКА
НА МОГИЛІ
бл. п.
МАРІЇ ОЛЕКСИН
на УКРАЇНСЬКОМУ КАТОЛИЦЬКОМУ ЦВИНТАРІ в ПАРМІ, Огайо
•
В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ЇЇ СМЕРТИ
дня 31-го травня ц р. о год. 12-ій дня
буде відправлена
ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в ЦЕРКВІ СВ. АНДРЕЯ в ПАРМІ, Огайо
На ці врочистості запрошують Рідню, Приятелів, Побратимів і Знайомих
муж ЖИҐМОНТ БОГДАН
і РОДИНА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої і Незабутньої МАМИ
МАРІЇ КОЛТУНЮК
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ ВРАЗ З ПАНАХИДАМИ
в п'ятницю, 8-го травня 1970 р.
у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ — год. 7-ма рано в Українській Католицькій Церкві ХРИСТА ЦАРЯ на Найставні;
у ДІТРОЙТІ-ГЕМТРЕМК — год. 8:30 рано, в Українській Католицькій Церкві НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ ДІВИ МАРІЇ.
В непотішному смутку:
ЛІДІЯ ДЯЧЕНКО
МАРТА ТАРНАВСЬКА — дочки

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Дорогого і Незабутнього Приятеля
бл. п.
ЕВСТАХІЯ БЕХМЕТЮКА
буде відправлятися
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
СПІВАНА СЛУЖБА БОЖА
у неділю, 10-го травня 1970 року
о год. 11-ій ранку
в КАПЛИЦІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. И.
ПРИЯТЕЛІ

В ДВАНАДЦЯТУ РІЧНИЦЮ
НЕВІДЖАЛУВАНОЇ СМЕРТИ
мого Незабутнього Чоловіка
св. п. Д-ра
ОЛЕКСАНДРА ПЛІТАСА
буде відслужена
ПАНАХИДА
ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
в суботу, 9-го травня 1970 року
о год. 1-ій по пол.
НА МІСЦІ ЙОГО СПОЧИНКУ
на УКРАЇНСЬКОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ
в САВТ БАВНД БРУКІ, Н. Дж.
ДРУЖИНА

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. дир. **СТЕФАНА ХРОБАКА**
складаю 20.00 долярів
на Українських Інвалідів.
ІРЕНА ФЕДІВ з МАМОЮ

Замість квітів на свіжу могилу
мойого Найдорожчого Вуйка
бл. п. Теодора Рожанковського
складаю 20.00 долярів
на В-во „Червона Калина"
МАНУСЬКА СТАШИНСЬКА
Квітень, 1970

З нагоди 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу

Cleveland, Ohio
Hotel Statler-Hilton
Grand Ball Room

— відбудеться —

ВЕЛИКИЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ

З участю солістів Метрополітальної Опери ІВАНКИ МИҐАЛЬ і АНДРІЯ ДОБРЯНСЬКОГО, при фортепіяновому акомпаніяменті РОМАНА СТЕЦУРИ та славного Хору „ДНІПРО" під диригентурою Е. О. САДОВСЬКОГО.

Неділя,
17-го травня 1970 р.
год. 7-ма веч.

ЗВЕРНЕННЯ

БІБЛІОТЕКА И МУЗЕЙ ім. Т. ШЕВЧЕНКА В ЛОНДОНІ

Із приємністю інформуємо, українське громадянство у вільному світі, що Бібліотека й Музей ім. Т. Шевченка — одна із Секцій Союзу Українців у Великій Британії — продовжує успішно розбудовуватися. Книжки в бібліотеці ім. Т. Шевченка групуються за такими відділами: церква й релігія, українська мова, українська література, географія, соціологія, політика, наукова література, українська культура й мистецтво, Шевченкознавство, світова література, педагогіка, шкільництво, чужомовна україніка, молодечі та студентські видання, українська визвольна боротьба, економія, право, військознавство й різні інші видання.

Бібліотека здобуває щораз більше признання та оцінку в українському й чужинецькому світах та утримує широкі ділові зв'язки. Розбудовується також і Музей ім. Т. Шевченка, поповнюючись різноманітними цінними експонатами.

Кураторія Бібліотеки й Музею має бажання, щоб ця наша Бібліотека стала однією із кращих українських бібліотек у вільному світі, й до цього вона змагає. З приємністю стверджуємо, що значення нашої Бібліотеки високо цінять численні наші добродії, які своїми подарунками й пожертвами допомагають нам розбудовувати Бібліотеку й Музей, як базу для наукової і творчої праці українських науковців, письменників, мистців, журналістів, педагогів, виховників, діячів культурного та освітньо-го фронтів і молодих адептів науки.

Важливе значення Бібліотеки ім. Т. Шевченка в Лондоні збільшується ще й тим, що Лондон є не лише центром міжнародного політичного життя, але також і важливим осередком світової культури у науки.

Тому, йдучи по лінії дальшої розбудови нашої Бібліотеки й Музею, звертаємося зі закликом до українських установ, організацій, видавництв, редакцій, науковців, мистців, авторів, як також і до всього українського громадянства у вільному світі — надсилати свої видання, книжки, журнали та експонати в дарунку для нашої Бібліотеки й Музею.

Будемо теж дуже вдячні за фінансові пожертви й дотації на дальшу розбудову Бібліотеки й Музею.

Бібліотека й Музей ім. Т. Шевченка стають тривалою виставою української книжки й цінностей української культури на терені Великої Британії.

Подбайте про те, щоб Ваші видання та експонати були репрезентовані на цій виставі також!

Усім добродіям і жертводавцям заздалегідь складаємо якнайщирішу подяку!

Лондон, 19-го березня 1970 р.

За Президію Кураторії Бібліотеки:
Проф. Роберт Лісовський
Голова
Д-р Святомир М. Фостун
Секретар
Проф. Володимир Шаян
Бібліотекар

ПОВІДОМЛЕННЯ

Проф. д-р Кость Андрусишин — голова Відділу Славістичних Студій Саскачеванського Університету в Саскатуні, повідомляє, що цього року заплянувано викладати чотири курси зі славістики під час Літньої Сесії університету, яка триватиме від 6-го липня до 12-го серпня.

Цього літа в додатку до мовних курсів — українська мова 102 (проф. Ю. Фотій) та російська мова 102 (проф. О. Кравченко), які викладалися і попередніми роками, введено два нові курси: Славістика 120 — огляд слов'янських цивілізацій (проф. В. Буйняк) та педагогіка 470 (79) — методика навчання української мови для середніх шкіл (проф. Р. Франко).

З огляду на те, що російська мова 102 та педагогіка 470 обмежені у вписових числах до 15 студентів на курс, доряджується зацікавлен и м вислати свої аплікаційні форми як найскорше, щоб запевнити собі місце в бажаній клясі.

Аплікаційні форми та календарі можна отримати від:
Registrar's Office
University of Saskatchewan
Saskatoon, Saskatchewan
За дальшими інформаціями проситься звертатися до:
Department of Slavic Studies
226 S.T.M.
University of Saskatchewan
Saskatoon, Saskatchewan

УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ ДЛЯ БІБЛІОТЕКИ В ПІТСБУРГУ

Пан Євген Зварич (справа), голова Комітету „Українці-Приятелі Бібліотеки Карнеґі" у Пітсбурґу, Па., передає чек на $1,000 п. Антонові Мартиновi, директорові бібліотеки. Ці гроші склали українці Пітсбурґжчини на закуп українських книжок до згаданої бібліотеки. За п. Зваричем видно п. Василя Сачка, голову Окружного Комітету Відділів УНСоюзу на Пітсбурґжчину, який є касиром вищезгаданого комітету, що зібрав гроші на бібліотеку.

Бажання порозумітися

Щоб не було несподіванок, і щоб виявити настрої громадянства перед річними зборами УККА, то 27-го лютого Управа Відділу УККА запросила представників усіх місцевих українських організацій до залі „Тризуба", щоб у товариській атмосфері спокійно обговорити всі актуальні проблеми.

Обмін думок був діловий і спокійний. У дискусіях взяло участь 28 осіб. Усі порушені справи тяжко було б у цій статті з'ясувати. Загальний висновок з нарад такий: сваритися нам нема за що. Краще порозумітися, щоб спільно протиставитись тим небезпекам, які стоять перед нами.

Очевидно до такого висновку прийшли на нарадах під впливом попереднього порозуміння і співпраці між політичними середовищами двох націоналістичних угрупувань — бандерівців і мельниківців, які переконалися, що в сучасних обставинах тільки спільними зусиллями можна вдержатись і допомогти українському народові в боротьбі за незалежну Українську Державу.

В чужому оточенні кожна українська родина виставлена на денаціоналізацію і втрату своїх дітей. Впливи публічних шкіл, вулиці і телевізії такі великі, що українським батькам треба великих зусиль, щоб навчити своїх дітей української мови і виховати їх в українському національно-релігійному дусі. Коли діти з молодих літ не говорять вдома по-українськи, то їх тяжко вже навчити рідної мови в школі українознавства, або в молодечій організації. Не розуміючи українських Богослужб, вони в більшості відходять від Української Церкви і української громади. Деякі українські діти є вже наркоманами. Це наші особисті небезпеки.

Громадська небезпека від денаціоналізації й втрати української молоді ще більша: наші українські церкви, наші українські організації і установи на еміграції будуть завмирати. І це все може статися з вини тих батьків, які в погоні за долярами не дбають про національне і релігійне виховання своїх дітей. Такі українські батьки не мають авторитету в українській громаді.

Відповідальність за втрату української молоді несуть також наші громадсько-політичні і церковні організації, які справі української молоді не приділили належної уваги. Тому для реалізації постанов Х-го Конгресу УККА треба звернути головну увагу на українські дитячі садки, на школи українознавства, парафіяльні школи, та на українські молодечі й студентські організації.

В американській демократичній системі боротьба партій — це природне явище. В нашій дійсності ця боротьба не потрібна і не оправдана: платних посад нема. Наші гром.-політичні діячі працюють поза працею для прожитку — без всякої матеріяльної винагороди. Тому ми мусимо дякувати їм за їх жертвенну працю і піддержувати їх морально і матеріяльно.

Та коли помічаємо недоліки в праці наших провідників, то треба вказати конкретно, як можна зробити краще, і під час виборів висунути кандидата, який виконав би роботу краще.

Приклад: проф. Іван Струк у Філядельфії, постійний платник Нац. Датку, запропонував, щоб УККА спростовував в американських шкільних підручниках і публікаціях фальші про Україну. Коли ж УККА цього не зробив, то проф. І. Струк зорганізував комісію, яка на протязі кількох років спростувала в американських шкільних підручниках і публікаціях багато фальшів про Україну.

Хто має добру волю і здібності, той може вести корисну працю і без УККА. Наприклад: брати участь в американських політичних партіях, мати зв'язки з місцевими конгресменами і сенаторами, дописувати до американської преси з інформаціями про Україну і т. п. А чи бачимо ми якусь корисну працю тих наших інтелігентів, які критикують УККА і не вплачують Нац. Датку?

Наша репрезентативна організація УККА існує вже 30 років. УНФонд на цілі УККА існує 20 років. В 1967-му році ми організували СКВУ, займаючи (після жидів) серед інших націоналних груп ЗСА передове місце в своїй організованості. Це є наша заслуга і дійсність, з якою всі мусять рахуватися. Ми вважаємо, що наші репрезентативні органи є справжніми репрезентантами українського поневоленого народу. Бо ті українці, що живуть в УРСР знаходяться в колоніяльній залежності від Москви і мусять робити те, що їм наказує Москва. Тому нам з представниками окупаційного режиму нема ніякої потреби контактуватися. Та серед нас є такі одиниці, які, не маючи реального уявлення про життя в УРСР, живуть фантазіями про „реалітети" і контакти з представниками УРСР.

Подібне явище під назвою „зміновіховства" було в нас у минулому. Під час НЕП-у деякі українці повірили большевикам, прибули до ССР і через деякий час були всі зліквідовані.

Щире бажання всіх порозумітися, позбутися небезпечних еміграційних ілюзій та включитися в українське організоване еміграційне життя було позитивним явищем на громадській нараді УККА м. Філядельфії.

І. Т.

В АКАДЕМІЇ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ ВИЙШЛИ ДВІ ШКІЛЬНІ ГАЗЕТИ

Ню Йорк. — Дві шкільні газети вийшли в квітні заходами й силами учнів Академії св. Юра: „Школярі" — учнів 9-ої кляси та „Думи мої" — учнів 10-ої кляси. Це помножені фотодруком журнального типу видання, писані крукарською машинкою українською мовою, з багатьма ілюстраціями, що їх також виконали учні обох кляс. До обох випусків Батьківський Гурток при школі св. Юра подав передмову, в якій, між ін. сказано, що „знаючи рідну мову, ви й поза Рідним Краєм ставатимете в ряди найкращих, найшляхетніших людей нашого народу. Ми завжди потребуватимемо учителів українських мов, Отців і Сестер-монахинь, редакторів для наших численних газет і журналів, урядників для різнородних українських установ, перекладачів і мовознавців... Добре знати кілька мов і хто краще знає їх, той більший успіх мас". Обидва видання цікаві й змістовні.

ПРЕМ'ЄРА НОВОЇ ОПЕРЕТИ „ЧАРОДІЙНА СОПІЛКА"

Дітройт. — Два дні підряд, 25 і 26 квітня 1970 р., з успіхом ішла в заповненій шкільній авдиторії при церкві Непорочного Зачаття нова оперета „Чародійна Сопілка", авторів сл. п. Ярослава Барнича та Леоніда Полтави, музика Я. Барнича, Б. Сарамаги і В. Овчаренка. Сл. п. Ярослав Барнич розпочав цей твір, але смерть не дозволила його закінчити. Виставу здійснив режисер і постановник проф. Богдан Сарамага, в ролях виступали 20 юних виконавців і 44 танцюристи, в супроводі оркестри з 24 осіб та хору з понад 100 осіб — під диригуванням проф. Б. Сарамаги. В опереті розповідається важкий шлях дівчини Ганнусі до її щастя. Діють у ній люди, лісові духи, звірі, світлячки, привиди тощо. Балетні сцени і проєкти костюмів підготувала п-а Мотря Макар, П. Мусик — розкішні декорації, М. Кавка — відповідав за грим, Я. Петращук — за освітлення сцени. Цією виставою було вшановано пам'ять композитора Ярослава Барнича. Всі виконавці оперети це учні й учениці школи, що нею опікуються Сестри Василіянки.

ПРЕЗИДЕНТ КАГЕБІВСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПРО ЛЕНІНІЗМ І ЕМІГРАЦІЮ

Президент кагебівського Товариства „Україна" — раніше Товариство культурних зв'язків з українцями за рубежем, Ю. Смолич так схарактеризував „поширення Ленінських ідей" серед української еміграції: „В колах наших недругів, особливо буржуазних націоналістів, Ленінські ідеї викликають справжній переполох". Ю. Смолич на сторінках „Вісті з України" з 16 квітня називає в лапках, зневажливо „науковими установами" УВАН та НТШ. Він пише: „. . . Навіть найвищі, мовляв, „наукові установи" буржуазно-націоналістичного закамарку — так звана „Українська вільна академія наук" у Ню Йорку та „Наукове Товариство імени Шевченка" в Канаді — в своїх реляціях констатують, що „українська еміграційна преса та інші видання з кволими на тему запитань з марксизмом та ленінізмом" та що „мало хто з еміграційної інтелектуальної еліти має відвагу схрестити шпагу з ленінізмом та ленінцями".

У 80-річчя заслуженого союзовця Антона Котика

Антін Котик

22-го квітня сповнилося 80 років заслуженому союзовому і загально-громадському працівникові Антонові Котикові з Ню Бритен, Коннектикет.

Народжений 22-го квітня 1890 року в селі Ратновиця, сяніцького повіту, він, після закінчення сільської школи, як 17-літній юнак, прибув до Америки і тут не загубився серед чужих, але став ділянним членом української громади і для неї багато зробив під час свого довгого, працьовитого життя. Найбільше він заслужився для своєї нюбритенської громади, серед якої живе 63 роки. В цій своїй другій, по Ратновиці, рідній громаді, він допомагав заснувати Церкву Пречистої Діви Марії і в ній він був весь свій вік урядником. Належав до всіх місцевих українських організацій, а зокрема до Українського Народного Союзу, працював віддано для Українського Народного Союзу до якого належить вже 36 років і в якому був 15 років предсідником місцевого союзового Відділу 254 та делегатом на конвенцію. Підписаний, як довголітній секретар того Відділу УНСоюзу може з чистим сумлінням ствердити, що Антін Котик це не тільки дуже роботяща людина, але не менше шляхетна, незвичайно згідлива й чутлива і така, яка є неоціненою у всякій громадській роботі та організації. Сорок років він працював в сусідній фабриці, в якій був форманом і, заробляючи на хліб і сіль для своєї великої родини, бо має 8 дітей і сімох унуків, він знаходив час на працю для своєї церкви і громади, за що йому належиться признання й подяка.

В неділю 19-го квітня родина та близькі приятелі п. Котика влаштували для нього ювілейну гостину, на якій зібралася велика і щира громада. Між тими, що на цій гостині склали найщиріші побажання Ювілятові, були урядники місцевого Відділу УНСоюзу, а між ними також підписаний.

Василь Романишин

Два українські першуни в Клівленді

На знимці (зліва): Ярослав Завадський і Михась Мищатин зі своїми приладами

Клівленд, Огайо. — Два українські хлопці здобули перше і друге місце з математики в групі 7 і 8 кляси на Норт Істерн Огайо Саєнс Фер, що відбувся під кінець березня в Клівленді. З-поміж 300 учнів нижчого й вищого курсів середніх шкіл, Ярослав Завадівський здобув перше місце, а Михась Мищатин друге місце. Я. Завадівський збудував прилад, при помочі якого можна діставати квадратний корінь. М. Мищатин збудував прилад, що угадує погоду. Обі ці прилади працюють, на принципі компютера.

Ярослав і Михась є учнями 7 кляси Укр. Кат. Школи св. Йосафата в Парма, Огайо, де їхніми учителями є п. Н. Вовк, п. Дж. Бекайтіс і сестра Ореста.

Оба першуни належать до 17-го Юнацького Пластового Куреня в Клівленді.

Павло Ф. Л.

ЕКОНОМІСТ Д-Р МІЛТОН ФРІДМАН, професор Чікаґівського Університету і економічний дорадник президента Ніксона, промовляючи на Конференції, влаштованій вище згаданим університетом, твердив, що теперішня нега економічна знижка має закінчитися в третій або четвертій чверті цього року, це значить, що вона мала б тривати коло одного року, подібно як економічна рецесія 1960-1961. Число безробітних може збільшитися до 5-ох відсотків всіх робітних сил до кінця ц. р., але в першій половині 1971-го року воно повинно зменшитися, бо крайова економіка має збільшитися на 4 або 4.5 відсотка річно.

Праця
MALE

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Paper Board Co. Inc.
Whippany, N.J.
Постійна праця для мужчин, мусить мати щонайменше 19 р. або й більше. Досконалі бенефіти + підвишки. Голос. Parsippany Rd., Whippany, NJ від пон. до п'ят. 10 р. — 3 п. пол. або тел. (201) 887-0414 за домовленням. Працедавець запевняє рівні права.

МЕХАНІКИ ВАНТАЖНИХ АВТ
Першоклясні А. Висока платня, юнійна фабрика. Праця поза Джерзі Сіті.
Телефонувати:
Mr. K. Winkey, (201) 985-2460

РОБІТНИКИ ДЕРЕВ. ВИРОБІВ
Повний досвід — форман і супервайзер для провадження фабрики. Вис. плат., добрі бенефіти, вимагається англійської мови.
516 277-3085 або 516 665-5452
(Залишіть ім'я і телефон)

GENERAL MAINTENANCE MAN
Handy with tools to work out of Edison, N.J. Ample knowledge of English necessary. Connect yourself with a good concern. Good conditions. Salary commensurates with ability. Call:
Mr. K. Winkey, (201) 985-2460

GUARDS
Bank Security Officers, Radio Car Patrol Officers.
Premium pay assignments in Union and Middlesex counties. Steady increases and oppty's. for advancement. Uniforms, uniform cleaning allowance, paid vacation, overtime and holiday pay to all personnel.
Call for app't — 634-4545; 634-6637; nights, 382-0700

POLISHER
Experienced. Working on fine antique furniture. modern air conditioned shop. L.I.C. area.
Call Mr. Morrison
(212) EI. 5-7620

Праця
MALE & FEMALE

MEDICAL TECHNICIANS
ASCP registry, or AA degree with minimum of 2 years hospital experience. Full benefits program, apply personnel
St. Francis Hospital
Poughkeepsie, N.Y.

Праця
HELP WANTED FEMALE

КУХАРКА
Парафіяльний дім в Jamaica. 5 священиків, 5 днів. життя на місці. Рекомендації.
Тел. (212) RE 9-0241

MASSEUSE
STEADY WORK
ALL YEAR ROUND
Roman Goddess Health Spa
1051 Brunswick Ave.
TRENTON, N.J.
Call (609) 392-3400

BILLING CLERK
EXCELLENT — $ — SALARY
Good figure aptitude & ability to use calculator essential.
One of the country's largest and oldest non-bank stock transfer agents and registrars has an outstanding opening for a billing clerk with excellent oportunity for advancement.
Call 435-5500, Ext. 203
REGISTRAR & TRANSFER COMPANY
34 Exchange Place
Jersey City, N.J.
An equal opportunity employer

ПОЇЗДКИ в УКРАЇНУ
ТУРА в УКРАЇНУ і ПОЛЬЩУ — 22 дні
Від'їзди: 4. червня, 7. липня і 28. серпня
Ціна $729.00 за особу 2 особи на кімнату
ВКЛЮЧАЄ: Ввесь харч. Переїзди і звиджування. Приміщення 1-поклясних готелів. Летунський переїзд джетом в обидві сторони.
ТУРА до ЗАХ. ЕВРОПИ і УКРАЇНУ — 22 дні
Від'їзд: 4 червня, 16 липня
Ціна $885.00 за особу. 2 особи на кімнату
ВКЛЮЧАЄ: Ввесь харч (крім в Лондоні). Переїзди і звиджування. Приміщення першоклясних готелів. Летунський переїзд джетом в обидві сторони.
КРАЇНИ ДО ЗВИДЖУВАННЯ: АНГЛІЯ, ГОЛЛЯНДІЯ, ФРАНЦІЯ, ІТАЛІЯ, ПОЛЬЩА, УКРАЇНА.
ІМІГРАЦІЙНІ СПЕЦІЯЛІСТИ
Допоможемо Вам спровадити своїх кревних і приятелів з УССР на відвідини, як також на постійний побут в ЗСА.
За резерваціями або інформаціями і брошурами, прошу телефонувати або писати:
CAPITOL TRAVEL
830 South Broad Street Trenton, N.J. 08611
(609) 599-3882

ARKA Company
DEPARTMENT STORE
48 E. 7th ST.
Tel.: GR 3-3550. New York City
МАШИНИ до ПИСАННЯ, европейської продукції „Олімпія" або „Гермес" (укр. або англ.)

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Висилаємо ПАЧКИ з ОДЯГОМ і ХАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до СССР. Рівнож приймаємо замовлення на мотоциклі, холодільники, телевізори і машини до прання. Уряд. год.: від поне. до суб. 8:30 — 6:00 веч.

Різне

НА ПРОДАЖ
ФРИЗІЄРНЯ
1 бл. від укр. церкви св. Івана в Нюарку, 5 крісел з модерним влаштуванням. $4.000 або краща оферта.
Michael Vec
331 Valley Rd. W. Orange, NJ
736-5030

Real Estate

FOR SALE
50 wooded acres — $7,000.00; 70 acr. — 3800 ft. Rd front — $31,500.00; 2 fam. — $7,500.00. Several houses within walking distance to "Soyuzivka".
Nina Surawy Broker
Chelsea Motel
Kerhonkson, N.Y.

6 fam. brick, near Astoria Park, good income, 5 — 4's & 1-3, $48,500.
Also 2 fam. brick, 12 yr old, 5, 5 & 3 — $44,500.
Call: TED RODIS
AStoria 4-4804
29-26 Hoyt Avenue
Astoria, L.I., N.Y.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ятниця, 8-го ТРАВНЯ 1970 р.

ДІТРОЙТ, Міш. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 292 Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі. — В. Терлецький, гол., П. Федик, фін. секр.

СУБОТА, 9-го ТРАВНЯ 1970 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори І-ва І. Хрестителя 270 Відд. о год. 6:30 веч. в УНДомі при 92 Флїт вул. Проситься вирівняти членські вкладки. — А. Шаран, М. Барая, С. Островський.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1457
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована температура. Модерна каплиця до вжитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЦИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
801 Springfield Avenue
IRVINGTON, N.J.
NEWARK, N.J.
ESsex 5-5555

ТАРЗАН, Ч. 6360 Тарзан дає накази Наомі

Пусти мене, Тарзане! Я прийшла сюди працювати, а не сидіти бездільно, поки навезуть дальші припаси! Пусти мене!

Вона дуже гарна, але хай вона радше навчиться, що не слід сердити Тарзана!

Я сказав, медсестро Наомі, вернутися від тих хворих дівіп! Тепер будь чемною дівчиною і залишайся в своєму шатрі — поки я не скажу тобі вийти з нього!